

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρκῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μ' ὅσες ἀπόπειρες λοιπὸν κι' ἂν ἔκαμ' ὁ Λευτέρης,
τ' ἀποτελέσματα, Μαρκῆ, τὰ εἶδες καὶ τὰ ξέρεις.
Τοῦ κάκου μὲ τὸ Σύνταγμα παλεύει κι' ἀγωνιέται,
κι' αὐτὰ τὰ λόγια τῆς πυγμῆς
ὅλα βερσὲ τ' ἀκοῦμ' ἐμεῖς
κι' ὁ Ρήγας δὲν κουνιέται.
κι' ἂν ἔφαιε τὰ σίδερα σὲ πόλεμο νὰ βγοῦμε,
ἐμεῖς οὐδενὸς ἀπὸ τοῦ θάνατος τοῦ βαστοῦμε.

Οὐδέτερος ἀπὸν κι' ἀπὸν
θὰ μείνω μὲ τὸ Ράλλη.
Δὲν τοῦ πιστεύω τοῦ κουτοῦ
ποῦ θέλει νὰ μὲ βγάλῃ.

Κι' ἂν μὲ τὴν κουταμάρα του ἐδίπλωσε τὴ χώρα,
εἰμ' ἄλλος ἑλληνας, Μαρκῆ, κι' ἄλλου πιστεύω τώρα.
Γιὰ κύτταξέ με! Τίποτε δὲν θάβρω πιά σ' ἐμένα.
Οὐδὲν ἀπ' ὅσα μᾶβρισκες σὲ χρόνια περασμένα!

Αἱ κλίσεις μου, αἱ σκέψεις μου, ἔχουν ἀλλάξει πᾶσαι.
Εἴμ' ἐντελὲς διάφορος ἀπ' ὅπως μὲ θυμᾶσαι.
Κι' ὁ νοῦς μου ἄλλαξε πολὺ κι' ἀκόμα κι' ἡ καρδιά.
Μοῦ μελετᾷς πυρόβολα καὶ μᾶρκετ' ἀηδία.
Καὶ τέλος πάντων, ἀδελφε,
γερόντων γινῶμαι πρὸ σοφῆς
τελείως μ' ἔχουν πείσει,
πῶς καὶ χωρὶς φιλότιμο μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ!

Ἔστω πῶς διπλωματικῶς μπορεῖ νὰ ἐστραβώθῃς
κι' ἔστω πῶς ἐσκλαβώθῃς
καὶ θὰ σ' ὀρίζουν ἄλλοι.

Θαρρεῖς πῶς ἔπαυες μ' αὐτὸ καμμιὰ δουλειὰ μεγάλη;
Ὡχ ἀδελφε, τί κάθῃσαι καὶ πολυσυλλογιέσαι!
Φρόντισε νάχῃς μοναχὰ νὰ τρώῃς καὶ νὰ στολιέσαι
κι' ἂν εἶσαι ἀνεξάρτητος ἢ ἄλλουνοῦ κοπέλι,
κατὰ τὰς ἐμὲ δὲν πρέπει νὰ σὲ μέλῃ!

Επέρσαν ἡ ἐπαγὲς τοῦ Διάνου καὶ τοῦ Ρήγα,
τ' ἀπάνω στὸ ὄρυθόνι μου δὲν ἐκαθώτων' ἡγία.
Τῆς ἐποχῆς, μὲρὲς Μαρκῆ,
πρόβλάσταναν οἱ ῥωρεῖς
ἐκείνοι ῥιζοσπάστες,
μὴν τῆς θυμᾶσαι ἄστες!

Σήμερ' ἀλλάξαν οἱ ῥωμνοὶ. Κανεὶς δὲν τοὺς γνωρίζει.
Γι' αὐτὸ καὶ τὸ μουστάκι του καθένας τὸ ξουρίζει!

Τὶ χρωστᾷς νὰ πᾶς νὰ τρέχῃς τὸ χειμῶνα στρατιώτης;
Δόξα θέλεις νὰ σὲ στέρῃ
ἢ τὸ σῶμα σου νὰ τρέφῃ
διαρκῆς οὐδενὸς;
Τὶ θὰ πῇ ἂν μὲ τοὺς Σέρβους δὲν ἐφέρθῃς τιμημένα;
Μὴ σὲ μέλῃ γιὰ κανένα;
κι' ἂν ἀπίλογο σὲ πῶνε τέλος πάντων μερικοὶ,
μὴ θυμᾶσαι ἢ ψυχὴ σου πῶς ἐπλάσθη ἐλληνικὴ!

Μὴν ἐκπλήττεσαι καθόλου μὲ τὴ γλῶσσα π' ὀμιλῶ.
Σοβαρὰ σὲ κουβεντιάζω. Μὴ νομίζῃς πῶς γελῶ.
Εἴμαι ἄλλος στὰς ιδέας καὶ διάφορος πολὺ.
Σχέσι πιά καμμιὰ δὲν ἔχω μὲ τὴν ἐνδοξὴ φυλὴ
πώλατρεῦαν τ' ὀνομά της,
χώρες, ἔθνη καὶ λαοὶ
καὶ πιστὴ στὸ αἶσθημά της
ἀψηφοῦσε τὴ ζωὴ.

Δὲν γνωρίζομαι καθόλου ἔτσι ποῦμαι καμωμένος,
κι' οὔτε φαίνομαι πῶς εἴμαι ἐκ τῶν σπλάγχχνων γεννημένος
θριαμβεύσαντος λαοῦ.
Δηλαδὴ καὶ τέλος πάντων ἔχω γίνῃ διό.
Σὰν ἡλίθιος χαζεύω
μέσ' τὸν κόσμον τὸν πεζὸ
κι' οὔτε νοιώθω τί γυρεύω,
οὔτε ξέρω γιὰ τί ζῶ.

Ἀπὸν λοιπὸν νὰ βγάλουμε τελείως ἀφ' τῆ μέσῃ
τὸν Κρητικὸν τὸν ἄγριο π' ὁ πόλεμος τ' ἀρέσει
καὶ ὅχι ἡ ἀδράνεια τοῦ ἔθνους ἢ μεγάλῃ
ὅπως τ' ἀρέσει τ' ἄλλουνοῦ
τοῦ Γούναρη τοῦ Πατρινοῦ,
τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Ράλλη
πὸ γέγρασαν στὰ βάσανα ἐκλογικῶν ἀγώνων
κι' αὐτοὺς ἐνδόξως ξέρουνε νὰ ἐνεργῶσι μόνον.

Ὅσο καὶ νὰ μᾶς ἀπειλῇ
μὲ τὰ φουρνέλα στὴ Βουλὴ
ὁ Κρητικὸς ὁ λέων,
τώρα τὴ γνώμῃ πάχουμε δὲν τὴν ἀλλάζει πλέον.
Ἀπὸν θὰ ἐπιμείνουμε
καὶ δὲν τοῦ ξαναδίνουμε
τιμὸν καὶ πρωτεῖα.

Ἀπὸν θὰ ἐπιμείνουμε κι' ἐμεῖς στὰ γηραιά
ὡς οἶτον ἐξαντλήσωμεν ὅσους γερόντους ἔχει
τὸ κράτος ποῦ γεροντικῶς ἡμέρας διατρέχει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Λευτέρη δὲν ἐπείθῃς, Μαρκῆ δὲν σ' ἀκούει

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥ

μ' αὐτὰ τὰ γέροντά σου θὰ τὴν καμνίσουν
Θέλουν οὐδενὸς, δὲν θέλουνε κανένα.
Στ' ἀγύριγο σὲ στέρονουμε
καὶ κυβερνήτες φέρνουμε
γερόντους μὲ πανάδες.

Στ' αγύριγο θεόζουλε και ζωηρέ Μεσία.
Τὸ Ἔθνος τὸ οὐδέτερον μόνον μὲ γέρους σώνεται
ποῦ δὲν τοὺς ἀσηκώνεται
ὁ νοῦς κι' ἡ φαντασία !

Λευτέρη δὲν σὲ θέλουμε και μάτην κοπιάζεις
μ' αὐτὰ τὰ συνταγματικά φουρνέλα ποῦ μᾶς βάζεις.
Λευτέρη ἔφυγ' ἡ καρδιά ἀφ' τῶν ῥωμῶν τὰ στήθια,
κι' ἀφοῦ περὶ τὴν ἔξοδον ἡ γνῶμες μας διχάζονται.
γερόντοι μᾶς χρειάζονται
νὰ λέρη παρμαῦθια !

Λευτέρη κάτσε φρόνιμα και μὴ μᾶς ἀντρεϊεύσαι.
Λευτέρη δὲν χωνεύσαι
γιατ' εἶσαι τσαρλατάνος.

Λευτέρη ἀλησμόνηστα ἐκεῖνα π' ὄνειρεύσαι,
και μάθε νῦν τὸ σέβεσαι
τοῦ Γερμανοῦ τὸ κράνος,
κι' ὄχι νὰ λὲς ἀνευλαβῶς, μερμύγκι και σφαλάγκι,
πῶς και μ' αὐτὸν τὸν Κάϊζερ τὰ βάνεις ἐν ἀνάγκη.

Λευτέρη δὲν σὲ θέλουμε, Μεσία δὲν μᾶς κάνεις.

Πρωθυπουργίες μὴ ζητᾶς
κι' ἀντὶ τὸν Ἕλλησι νὰ κυττᾶς
κύττα ψυλὰ τὸν Κάϊζερ τὸν ἐν ἀεροπλάνοις.
Λευτέρη δὲν σὲ θέλουμε. Δὲν μᾶς ἀρέσ' ἡ δρᾶσις.
Και μόνον ἂν συνέβαινε προῶπως νὰ γηράσῃς
ὅπως ἐγήρασαν οἱ νῦν κρατοῦντες τὰ ἡνία,
μποροῦσε νᾶσουν ἀνεκτὸς ἀπὸ τὴ Γερμανία.

Λευτέρη ξεφορτώσου μας. Μεσία πάρε στρατά.
Ποιὸς σοῦπε τέτοιον ἔρωτα νὰ δεῖξῃς στὴν Ἀντάτα.
Ποιὸς σοῦπε νᾶρθῃς στὴ Βουλὴ νὰ μᾶς ἀναστατώσῃς
μ' ἐκείνας τὰς συμμαχικὰς μικροῦποχρεώσεις,
πῶμεις γὰρ ν' ἀποφύγουμε, Μεσία μου, τὴ δρᾶσι,
ἐπίτηδες, μπορῶ νὰ πῶ, τῆς εἶχαμε ξεχάσει
κι' ἐσώθημεν γὰρ νὰ βορθεῖν ὁ Ράλλης μὲ τὸν Κόντε
νὰ ποῦν πῶς εἶναι ἄκυρες και πλέον πᾶν' ἀμόντε !

Λευτέρη κάτσε φρόνιμα και μὴν ξαναμιλήσῃς,
γιατὶ θὰ σὲ λυσσιάζουμε μ' αὐτὰς τὰς διαλύσεις.
Κι' ἂν ὄνειρεύσαι νὰ βγῇς κατὰ ξηρὰν και πόντιον,
σοῦ μεταβάλλω στανικῶς
τὰ ὑπουργεῖα γενικῶς
εἰς ἄσυλα γερόντων,
κι' ἂν δὲν βαριέσαι γύρευε συμμετοχὰς εἰς δρᾶσεις
ἀπὸ τοὺς γέρους ποῦ ζητοῦν σπανάκια νὰ τοὺς βράσῃς !

Τὶ ἀνεξήγητες μέρες περνᾶνε
γὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν καιφερὴ !
Πάλιν οἱ γέροντες τὴν κυβερνᾶνε
μέσ' τῇ φουρτοῦνᾳ τῇ φοβερῇ !

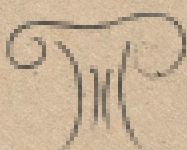
Σ' ὥρες π' ἀνάποδη φουὰ σβιλάδα
κι' ἡ Βουλγαρία πάει μπροστὰ,
γερόντοι παίζουνε μὲ τὴν Ἑλλάδα
ποῦ μὲ τὰ χέρια τρεμουλιαστὰ,
τὴν ἀποσπάσανε ἀφ' τὸ Λευτέρη
και ποῦ τὴν πάνε, κανεῖς δὲν ξέρει !

ὦ ! τὴν Ἑλλάδα μου, ὦ τὸ λουλοῦδι
τὸ νέο, τ' ὠμορφο, τὸ ζωηρὸ.
Μέσα στὰ γένια σου, γέρω Σκουλούδη,
μοῦ κάνει πόνο νὰ τὴν θωρῶ !

Τὶ συνοῦθια,
τὶ βοφοποράματα !
ὦ ! τὶ ἀπαθία
ποῦν' τὰ γέροντα !

Νέα δρᾶσις μολυδένια και χαρὰ τενεκεδένια.

Ἐκλογές ! Χαρὰ μεγάλη.
Ἐκλογές βουλευτικῆς.
Θὰ στηθῇ στὴ μέση πάλι
καθενὸς ὁ τενεκὲς
και πεινῶντες συμπολῖται π' ἀπελπίζονται και κλαῖνε,
τενεκέδες θὰ διαλένε.

Κι' ἂν τοῦ Αἰῖμου τὰ θηρία
ἐν μανίᾳ ὑπερμέτρῳ,
βοήκανε τὴν εὐκαιρία
νὰ ξεσκήσουνε τὸν Πέτρο,
κι' ἂν κανόνι στὴν αὐλὴ μας ἐπικίνδυνον βοῦζει,
ἐκλογές προσδιορίζει
ἡ πανένδοξος Ἑλλὰς
γὰ νὰ γίνῃ τέλος πάντων βουλευτῆς κι' ὁ Πεταλᾶς.

Ἄν ἀκύρωσε ὁ Κόντες τῆς Σερβίας τὰ κοντράτα,
κι' ἂν ὡς τώρα οὐδετέρους μᾶς ἐκύνταξ' ἡ Ἀντάτα,
νὰ ποῦ ἡρῶ' ἡ εὐκαιρία
πάντες ἐν ψηφοφορίᾳ
νὰ ἐξελθῶμεν ἐγκαίρως,
κι' ἐν τῇ μεγαθύμῳ Πάλῃ
ζήτωσαν νὰ ποῦμε πάλι
ὁ Βικέντιος κι' ὁ Πιέρως.

Ἄν οἱ Τοῦρκοι κι' οἱ Βουλγάροι
τὰ ὄμπρὸς ἔχουνε πάρει
και μ' ὀλάνοικτο τὸ στόμα καρτεροῦν τὴ μοιρασσίᾳ,
τοῦ Συντάγματος τῆς κάλπης βγάνουμε κι' ἐμεῖς στὴ μέση
και λαχεῖο νὰ μᾶς πέσῃ
καρτεροῦμε τὸ Μπασιᾶ.

Τὶ μᾶς μέλει γὰρ τὸν Πέτρο, τί μᾶς μέλει γὰρ τὸν Παῦλο
κι' ἂν στὸ διάλογο τὰ Ἔθνη πάνε τώρα δίχως ναῦλο !
Τὶ μᾶς μέλει ἂν ὁ Τοῦρκος κατεβῇ και παρακάτου
κι' ἂν ἀπλώνεται κοντὰ μας κίνδυνος βουλγαρικὸς ;
Κάλπες θέλουμε. Στὸ μαῦρο νὰ βαρῶ τοῦ Κοσμετάτου
ποῦνε βενιζελικὸς

Ἐὰν οἱ αὐτοκράτορες ἐξ αἵματος μεθύσκονται,
κι' ἂν ὅλοι τώρα βρίζονται
μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι,
ἐμεῖς ψηφᾶμε διαρκῶς χειμῶνα καλοκαίρι.
Κι' ἂν ἡ Σερβία πνίγεται μὲ τ' ἀσφυξιογόνα
ἐμεῖς ἐνδόξως πίπτομεν στῆς κάλπης τὸν ἀγῶνα,
ὦ ξεῖν' ἀγγέλειν γράφοντες, ὡς οἱ ἀρχαῖοι τότες.
πειθόμενοι τοῖς ἀρχηγοῖς και σφαιριδιοδόταις !

Γερμανόφιλοι εἰς ἔργον ! Τὸ σφαιρίδιον στὸ χέρι,
κι' εἶν' ἡ μόνη εὐκαιρία νὰ τσακίστε τὸ Λευτέρη.
Κουραμπιέδες μὴν ἀργήτε !
Ψήφους πάρτε και βαρεῖτε
τοῦ τρελλοῦ ποῦ δίχως σκέψι και μὲ δίχως λογικὴ
τὰ κολάρα σας σᾶς βγάξει
κι' ἀποτόμως σᾶς ἀρπάξει
και σᾶς μπήγει τὸ χακί.

Γερμανόφιλοι, γελᾶτε !
Μὰ κουνάδια, ποῦ θὰ πᾶτε,
ἂν ξυπνήσετε μετὰ
κι' εἰς αὐτὴν τὴν βραδίαν τοῦ Μετὰ τὸν Αἶμα;
Καὶ ποῦ ἔστι λόγος, χροῖτε
και γτυπάτε και βασίτε
τὰ κουνάδια ταυγά
Μὰ θάρεθ' ἡ συμφορά σας τὸς ἐπλάκωσε μεγάλῃ,
και δὲν ἔχετε κατὰ
νῦν τὸ σπᾶσετε στερνὰ !

ΙΑΚΩΒΑΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟ ΔΗΕΥΡΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει τὴν τιμὴν ἵνα, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 111 τοῦ Νόμου, ἐκθέσῃ ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὴν ἄχρι τοῦδε κατάστασιν τοῦ δήμου καὶ τὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς ὑποβληθείσης Ὑμνὸς πρὸς μνηνὸν ἐκθέσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουνίου ἐ.ε. τῆς γενομένης παρ' ἡμῶν προεξελέγεσθαι τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Δήμου τοῦ παρελθόντος ἔτους 1914, ἐγνώσθη ὅτι ἔλλειμμα ὑπερβαίνει τὰς δρ. 13,500 ἐπρόκειτο ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐ.ε. νὰ καλύψῃ, ἐκτὸς τῶν ἀπαραιτῶν ἐτησίων τακτικῶν δαπανῶν τῆς διοικήσεως αὐτοῦ. Ἐν τούτοις παρὰ τὴν οικονομικὴν δυσπραγίαν τοῦ Δήμου, ταμείου οὗ ἐμειώθησαν κατὰ τὸ τρίτον σχεδὸν αἱ εἰσπράξεις ἐνεκεν τοῦ μετ' ἐπιτάσεως ἐξακολουθεύοντος Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ παρὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ εἰρημένου ἐλλείμματος, ἡ διοίκησις τοῦ Δήμου κατ' οὐδὲν ὑστέρησε τὸ δυνάμενον ν' ἀνακόψῃ τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς συντόνου δράσεως πρὸς θεραπείαν τῶν κοινῶν Δημοτικῶν ἀναγκῶν καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων αἵτινες εἶναι προωρισμένα νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν Δημοσίαν ὑγίαν καὶ τὴν ἀκόλουτον πλήρωσιν ὅλων τῶν νομίμων καὶ δικαίων ἀξιώσεων τῶν συνδημοτῶν μας, ὅσαι ἐξήρτηται ἐκ τῆς εὐστόχου καὶ δραστηρίας ἀσκήσεως τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας καὶ ἀρμοδιότητος.

Ἐκ τῶν πληρωθεισῶν ἀποτελεσμάτων ἀναγκῶν τούτων περιοριζόμεθα νὰ ὑποδείξωμεν τὴν ἐνεργηθεῖσαν καὶ ἐνεργουμένην ἐπιμελὴ καθαριότητα τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ στενωπῶν τῆς πόλεως καὶ τὴν παροχὴν ἀφθόνου ὕδατος ἐν ὅρᾳ θέρου, εἰς τὰς συνοικίας ἐκείνας ἰδίως τῆς πόλεως, αἵτινες ὑδρεύονται ἐκ τῆς δεξαμενῆς Πατέρνας.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ διοίκησις τοῦ Δήμου οὐ μόνον ἠδυνήθη νὰ καταβάλλῃ τὰς πρὸς συντήρησιν καὶ ἀπόρριπον λειτουργίαν ὅλων τῶν Δημοτ. καὶ θειοματιῶν, ὡς τοῦ Δημοτ. κήπου Νάπιερ, τοῦ Δημοτ. Καφενείου καὶ τοῦ Ἐαρινίου Θεάτρου, ἀλλὰ καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἔργον τὸ ὅποιον ὑπὸ ἐποψὴν ὑγιεινῆς καὶ ἐξωραϊστικῆς καὶ δὴ ὑπὸ ἐποψὴν παραγωγῆς ὠφελείας ὕλικης εἰς τὸν Δήμον, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κατ' ἐξοχὴν κοινωφελὲς καὶ σπουδαιότατον, τὸ ὅποιον πρὸ ἐτῶν ἐπρεπε νὰ εἶχεν συντελεσθῇ: καὶ τοιαῦτον εἶναι ἡ κατὰ μῆκος τῆς παρὰ τὴν θάλασσαν πλευρᾶς τῶν Δημοτ. μαγαζείων τῆς ἀγορᾶς κατασκευὴ ἐξωστῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, δύο μεγάλα κοινωφελέστατα ἐπιτυχίαι τῆς Δημοτ. διοικήσεως συντελεσθεῖσαι ἐντὸς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, εἶναι ἀληθῶς ἀξίαι νὰ τύχωσι ἰδιαίτερης ἐπιδοκιμαστικῆς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ μνείας ὡς πολυαχρῶς ὠφελήσασαι καὶ τοὺς Δημότας καὶ τὸν Δήμον.

Ταῦτα δ' εἰσὶν, ἡ μετὰ τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Σύμβασις, τῆς ὁποίας ὁ βόρι εἶναι γνωστὸς καὶ εἰς τὸν Δήμον. Συμβούλιον καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, αἵτινες ἤρξαντο ἤδη ἀπολαμβάνοντες ἐν μέρῃ τῶν εὐεργετικῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων καὶ ἡ συμφωνία, ἡ ὁποία μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία καταστήσει ἀνακουφιστικὴν καὶ εὐχερῆ τὴν ἀπότῃσιν τῶν καθυστερησάτων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ μεγάλου

πρὸς αὐτὴν χρέους τοῦ Δήμου, τῆς δ' ἐξαμηνίας π. ε. καὶ τῶν δύο τοῦ τρέχοντος, ἐπιτυχίαι ὀφειλόμεναι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προσωπικὴν τοῦ Δημάρχου ἐνέργειαν.

Ἐν τέλει ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ κρίνει, ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον αὐτῇ νὰ διέλθῃ ἐν σιγῇ ἐπὶ καὶ κατὰ τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἐνσκήψασαν ἐν τῇ πόλει σφοδρὴν καταιγίδα, καθ' ἣν σπουδαία ἐγένοντο καταστροφὰς εἰς τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας, τὰς δειροφυτείας καὶ τὰς ὑπονόμους αὐτᾶς, ἡ διοίκησις τοῦ Δήμου ἀμέσως μετ' ἀξιοπαύου δραστηριότητος ἐπελήφθη τῆς ἐπανορθώσεως ὅλων τῶν ἐπελθουσῶν βλαβῶν, καίτοι ἐνεκα τῆς πρὸ μὴ νὸς γενομένης ἐπιτάξεως ὑπῆρχε μεγίστη ἔλλειψις τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαραιτητῶν μέσων μεταφορᾶς τῶν ἐπισκρουθέντων ὕλικῶν καὶ χωμάτων καὶ ἡ διόρθωσις ἐγένετο κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἡ πόλις νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς κατάστασιν, καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ καὶ αὐτὰ τὰ ἔχγη τῆς ἐνσκήψεως θεομηνίας.

Ἐρ' ὃ ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ κρίνει καθήκον αὐτῆς νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν Δημάρχον τὰς ζωηρὰς αὐτῆς εὐχαριστίας εἰς τὴν προσωπικὴν ἐνέργειαν τοῦ ὁποίου τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονός ὀφείλεται.

Ταῦτά τε εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ Δήμου καὶ τὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ἐν γένει.

Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 22 8)βρίου 1915

Ἡ Δημ. Ἐπιτροπὴ
Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ
Δ. ΝΙΦΟΡΑΤΟΣ
Α. ΣΑΡΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ „ΖΙΖΑΝΙΟΝ“

Κύριε Συντάκτη.

Ὁ περὶ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων ἀσχοληθεὶς εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ παρελθόντος φύλλου σας, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ χύσῃ τόσα δάκρυα «διότι ἀδικῶνται τόσα δυστυχῆ πλάσματα». Ἀν ἐνόμισεν ὅτι οὕτω εἶναι δυνατόν νὰ μεταποισθῶσι αἱ εὐθύναι, ὁ θρησκ. τοῦ ἐλπίσῃ μάταιος ἀφ' οὗ ζῶμεν εἰς περιβάλλον τὸσον νομοταγὲς ὥστε νὰ μὴ τὸ ἐξεγείρουν μεγαλύτερα ἀδικήματα.

Ἐάν ἔχη τις τὴν διάθεσιν νὰ ἐνδύσῃ τὰ δυστυχῆ πλάσματα, εἶναι ἀληθῶς ἀστείον νὰ νομίσῃ ὅτι ἔχει ἀνάγκη τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου, ἀφ' οὗ αὐτῇ οὐδέποτε προέβαλε τὴν παράλογον ἀξίωσιν νὰ διεκδύνη τὰς φιλανθρωπίας διαθέσεις τῶν συμπολιτῶν τῆς. Οἱ ἄποροι ἀπὸ ἐτοῦς ἤδη περιφέρονται εἰς τὴν πόλιν μας γυμνοὶ καὶ ἀνυπόδητοι καὶ δὲν ἐργασιοῦνται ἐὰν κληθῶσι παρὰ τῶν ὁδοῦν τῆς ἀγορᾶς τὸν ὅπως ἐνδὺ θῶσι. Ἐκεῖνος δὲν δόσις νομίζει διὰ μιᾶς σημειώσεως εἰς τὸ Ζιζάνιον, ἢ διὰ τῆς ἀτόπως ἀκουμένης καταπίσεως, δὲ ἀναγκάσῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ χρησιμοποιοῦσιν ὡς μάρτυρας τοῦ ἐξενελεσμοῦ τοῦ Σωματείου, τὸ ὅποιον ἀντιπροσωπεύουσιν, εἶναι πολὺ ἀφελὴς.

Ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Βαλκανικοῦ κληροδοτήματος, ἀρνηθεῖσα ἔτι διελάν ἤδη νὰ καταβάλλῃ τὸ διὰ τὴν Σχολὴν, ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Λογδίνου ὁρισθὲν ἐτήσιον ποσόν, ἔνα καὶ μόνον μέχρι τοῦδε προέβαλε λόγον, ὅτι δὲν δικαιούται νὰ τὸ καταβάλλῃ, διότι ἡ ἀπόφασις τοῦ Λογδίνου ἀναφέρει τὸν Ἑορτατικὸν Σύνδεσμον καὶ οὐχὶ τὸν Κοινωνικὸν Συνεργατικόν, τὸν ὅποιον δὲν θεωρεῖ δάδορον ἐκείνου.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐλθὼν ὑπὸ τὴν διακρίσιν τοῦ Λογδίνου, οὐδεὶς ἀποφάσκει καὶ ὁ Σύνδεσμος ἐνόμισεν ὅτι δὲν ὀφείλεται πλέον τοιοῦτον. Καὶ οὕτως ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ ἐπιμένονσα

καὶ πρὸ τῆς πείσμονος ταύτης ἀντιστάσεως, ἠναγκάσθη ἡ Σχολὴ νὰ ἐγείρῃ καὶ αὐτῆς ἀγορὴν, ἀλλὰ τὸ δικαιοσύνην κωλύει τὴν συζήτησιν τῆς.

Καὶ ἀληθῶς, μὲν εἰς ἔγγραφον παρόλκην ἀπῆλθον, ὅτι δὲν θὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα διὰ τὴν συζήτησιν ἀλλὰ συγχρόνως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ θέσῃ προθεσμίαν πρὸς μελέτην τῆς ὑποθέσεως εἰς τοὺς δικηγόρους τῆς, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸς τοὺς τὴν ἐμελέτησαν καὶ ἐγνωμοδότησαν μάλιστα.

Ἀς παρηγορήσῃ τώρα ἡ κοινὴ τὸν θρηνησαντα διότι ἀδικῶνται τόσα δυστυχῆ πλάσματα!

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου.

Π. ΑΝΝ. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ

Σ. Ζ. Διαβεβαίωμεν τὸν κ. πρόεδρον τοῦ Σωματείου, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ σα σημειώσεως, ἐσομένη ἀκριβῶς νὰ ἐμφανίσῃ τὴν προσοχὴν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ἀδικουμένων ἀπόρων μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ἀποσπασθεῖσαν ἀνυχῶς ἐνεκεν τῶν ὀφισιμένων διενέσεων, μὴ ἐνδιαφερόμενοι ἀπολύτως οὐτε διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ Συνδέσμου, οὐτε διὰ τὴν ἐπιμονὴν τῶν κ.κ. διαχειριστῶν τοῦ κληροδοτήματος.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Τὰ βλέπεις ποὺ σοὺ τῆλεγα
Μεσία Λευτεράκη;

Ὁ τζέντζερὺς ἐκίλησε
κι' εὐοῆκε τὸ κατάνι!

Ἐὸν ζητᾷς πολεμικὰς
νὰ βροίωκας ἐνκαιρίαις

κι' ἐμῆς σὲ ἡσυχάζουμε
καὶ σὲ διασκεδάζουμε

μὲ τῆς ψηφοφορίας.
Ἐὸν νὰ στείλῃς ἐσπενεσε

σ' ἡ μάχη στρατιῶτες,
κι' ἐμῆς σὲ ξαναστέρουμε

γὰρ σφαιριδιοδότης,
γὰρ σφαιριδιοδότης,

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Σκαρίκια ποὺ δὲν τῆλεγε
σοὺ φέρνω μπάριμπα Πιέρο,

Πά' ἡ Βουλὴ στὸ διάολο!

— Σ' εὐχαριστῶ. Τὸ ξέρω.

— Μὰ τί τὸ ξέρεις Πιέρο μου
ποὺ πρέπει νὰ φροντίσῃς

καὶ Θάνο καὶ Βικέντιον
νὰ τοὺς καταπονήσῃς

καὶ μόνος σὺ ν' ἀναφανῇς
ἐν Ληξουρίῳ ἥρω.

— Καὶ πάλιν σὰς εὐχαριστῶ
θεομῶς καὶ διαπύρως

γὰρ τὸ ἐνδιαφέρον σου
καὶ γὰρ τὰς συμβουλὰς σου.

— Ἐγὼ θὰ εἶμαι Πιέρο μου
μὲ τὸ σπαθὶ κοντὰ σου

κι' ὅση μπορῶ καὶ δύναμαι
βοήθεια θὰ σοὺ δώσω.

— Μὰ τέλος πάντων τὴ βοήθειά
θὰν τίγῃ ματαδώσω

καὶ δὲν πιστεύω νὰ πνιγῶ.

— Πῶς θὰ πνιγῇς ποὺ θάγῃς γὰρ
καὶ θὰ σὲ ξεπερῶσω!

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Τὰ πράγματα μᾶς ἐξηγοῦν
χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα,

πῶς γενομένην κατὰ μοῖραν
εἶν' οἱ ἐχθροὶ τοῦ Γίγα.

Κι' ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἐκείνου
στῆς ἐκείνου ἐκείνου

γὰρ νὰ τὸν ξαναπνίξουν
μὲ σ' ἐκείνου ἐκείνου

Τὰ πράγματα μᾶς ἐξηγοῦν
ἀνεν ἀμυβολίας,

πῶς ὁ Μεσίας ἐξοίεται
ἐξ ἑλίου τῆς Ἀργίας.

Κι' ἀφ' τὸν καιρὸ ποὺ ἄρχισε
τὰ θαύματα στὴν Κρήτη,

αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον
διδάσκει καὶ κηρύττει.

Τὰ πράγματα μᾶς βεβαίουν
καὶ μᾶς διαπιστώνουν.

πῶς οἱ ὁρωμοὶ μέσ' στὴ σφαγὴ
μόνο καιρὸ σκοτώνουν.

Ὁ δὲ Μεσίας φθάνει,
ἀν δὲν ἀλλάξουν γνώσι,

πῶς ὁ καιρὸς ποὺ χάνουν
αὐτὸς θὰν τοὺς σκοτώσῃ!

Ο ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Τὸ Σκουλούδη μὲ τὰ γένη
δὲν τὸν ξέροντε πολλοὶ
καὶ μοῦ λέγε, πῶς εἶν' τοῦτος
ποὺ ὁ Ἀναξ προσκαλεῖ;

Καὶ τοὺς λέω, μὴ σὰς μέλει
ποῖος τὸ ἔθνος κυβερνᾷ
σ' ἐποχὴ ποὺ μὲ παιγνίδια
ὁ καιρὸς μᾶς θὰ περνᾷ.

Ἀλλ' ἀφοῦ καὶ μ' ἐρωτᾶτε
γὰρ τὸ νέον κυβερνήτην,
ξέρω πῶς ἐδῶ καὶ χορὸν
ἦσαν πρὸς τὴν Μαδορίτην,
κι' ἐπειδὴ δὲν ἦσαν τότε
δοῦσι στὰ Βαλκανικά,
χάρην σκοτωμοῦ τῆς ὥρας
ἐμαθε ἰσπανικά.

Καὶ κατόπιν ἐπιστρέψας
καὶ καθήμενος ἀργός,
ἐν ἡμέραις ἀεργίας
διωρίσθη κι' ὑπουργός.

Κι' ἐν συνόψει γὰρ νὰ λείψουν
ἢ κυβερνῆτες τοῦ ἀέρος,
ὁ Σκουλούδης εἶναι γέρος
ἀλλὰ στέκει μιὰ χαρὰ.
Γὰρ τὸ τοῦ τοῦ δὲν εἰξέρω
πόσο κόβει, πόσο τρέχει,
ἀσφαλῶς ὅμως κατέχει
τὰ πρωτεῖα στὸν παῖ.

Η ΕΙΡΗΝΗ

Θάρος παιδιὰ καὶ γλήγορα
θὰ λείψουν τὰ σπαβέντα.

Γιὰ τὴν εἰρήνῃ ἄρχισε
νὰ γίνεται κουβέντα.

Δαγώνικα βγήκαν πολλὰ
ζητώγια τὴν εἰρήνῃ.

Τὴν γυροῦνε ... ἀλλὰ
νὰ γδοῦμε ποῖος τὴ δίνει!

ΤΟ ΣΤΑΡΙ

Ἡ ἀποθήκες ἐτοιμες
στὴν προκυμαία κάτον,
τὸ στάρι περιμένοντε
προσβείας Κοσμετάτον,
Μ' ἔν ἡ Βουλὴ διαλυθῇ
κι' ὁ Πίπης ἀριβάροι,
μᾶς φθάν' ἡ παρουσία του.
Εἶν' περικτὸ τὸ στάρι.

ΣΤΟΥΣ ΓΕΡΟΝΤΙΟΥΣ

Μέσα στὴν οὐδετερότη
ποδ' τὸ κράτος μᾶς ἀργὸ
ἦρθε κι' ὁ Μιχελδάκης
νὰν τὸν κάνουμ' ὑπουργό.

Σὲ σιγῆς π' οὐδετεροῦμεν
ἐναντὶ τῶν πολεμίων,
ἦρθε κι' ἄλλος Μαθονοάλης
γὰρ τὸ γεροντοκομῆσον.

Σὲ σιγῆς π' οὐδετεροῦμεν
ἐναντὶ τῶν πολεμίων,
ἦρθε κι' ἄλλος Μαθονοάλης
γὰρ τὸ γεροντοκομῆσον.

Σὲ σιγῆς π' οὐδετεροῦμεν
ἐναντὶ τῶν πολεμίων,
ἦρθε κι' ἄλλος Μαθονοάλης
γὰρ τὸ γεροντοκομῆσον.

Σὲ σιγῆς π' οὐδετεροῦμεν
ἐναντὶ τῶν πολεμίων,
ἦρθε κι' ἄλλος Μαθονοάλης
γὰρ τὸ γεροντοκομῆσον.

Σὲ σιγῆς π' οὐδετεροῦμεν
ἐναντὶ τῶν πολεμίων,
ἦρθε κι' ἄλλος Μαθονοάλης
γὰρ τὸ γεροντοκομῆσον.

